

Publicerad 2016-12-01 09:27 av Den skrivande tysta

Huvudsaken

Han lämnade sin doft i hennes hår,
med eller utan flit, huvudsaken
var håret, att det doftade av honom
och dem tillsammans, fastklamrade
runt varje hårstrå som runt en livboj,
att hon hade honom doftande runt
sitt ansikte varje gång hon rörde sig,
att det var honom hon kunde lita på
när det blåste, att doften genomträngt
hennes hår och gungade med i stegen
hon tog mot deras ljusnande framtid

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Den skrivande tysta med Poeter.se id #65160 innehar upphovsrätten